СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIX. Ч. 207. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 6-го ВЕРЕСНЯ 1951. No. 207. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 6, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ПРЕЗИДЕНТ ЗА СУДОВУ ЗАБОРОНУ СТРАЙКУ МІДЯРІВ

Вашингтон, 4 вересня. — Рада в справах мідярського страйку, призначена президентом для перевірки фактів, звітувала президентові, що страйк наражає на поважну небезпеку цілу країну, не зважаючи на те, що юнія добилася виконання своїх домагань від деяких підприємств. Діставши такий звіт, президент Труман, хоч зайнятий підготовою до виголошення промови на конференції для підписання миру з Японією у Сан Франсіско, прислав телеграфічні інструкції генеральному прокураторові Гавердові МекҐретові, щоб він використав постанову закону Тефта-Гартлі про національну необхідність і вніс до суду скаргу проти юнії з домаганням, щоб вона дала наказ своїм членам повернутися до праці найменше на 80 днів, підчас яких можна буде докінчити переговори з іншими підприємствами і наладнати спір. Урядовці департаменту справедливости заявили, що вони діятимуть так швидко, як тільки зможуть, щоб внести до суду скаргу з вимогою наказу для юнії перервати страйк. Таку скаргу можна внести у федеральний суд у Вашинґтоні, одначе практичніше було б почати судове поступування в окружнім федеральнім суді в Денвер, у стейті Колорадо, де приміщена кватира юнії ливарів. Провідники юнії заявляють, що на випадок судової заборони страйку („інджонкшен") вони послухають наказу і спонукають членів юнії повернутися до праці в шахтах.

СМЕРТЬ ЛУЇ АДАМІЧА ЗА ПІДОЗРІЛИХ ОБСТАВИН

Милфорд, у стейті Ню Джерзі. — Луї Адаміч, письменник словінського роду, помер від пострілу з рушниці (яку знайшли при ньому) у вівторок рано, коли приїхали гасити пожежу в його домі над рікою Делевер при Шляху Нового Амстердаму недалеко Флемінґтону. Лікар повіту Гонтердон, д-р Джан Фурман, урядово оголосив, що смерть сталася наслідком самогубства, одначе стейтова поліція прослідкує можливість скритовбивства, бо його дім і гараж були облиті нафтою, підпалені і тільки випадково вдалося запобігти спаленню тіла небіжчика. Адаміч (в англійській вимові Адамік) приїхав був до Америки як 14-річний хлопець, заробляв як вчився вечорами, у першій світовій війні служив при армії, а після війни розвинув великий письменницький талант. Він написав кілька загально відомих творів, між ін., „Динаміт", „Поворот Рідного Сина", „Обід у Білому Домі" і ін. Він постійно обороняв совєтський режим і його ім'я було на списку різнородних комуністичних фронтів, одначе в 1949 р. він пішов з юґославським диктатором Тітом і відтоді змінив напрям своїх писань. Перед смертю був зайнятий викінченням нового твору „Орел і скала", який мав бути зверхенний проти Совєтів. Його секретарка каже, що підчас готування цього твору до друку Адаміч діставав погрози від большевиків.

ВІТАМІНИ НА ЛІКУВАННЯ УМОВИХ НЕДУГ

Ню Йорк. — Прочищені вітаміни й мінерали можуть стати засобом до лікування різнородних умових і інших деяких недуг, як це ствердив на з'їзді хеміків д-р Роджер Дж. Вилйем, директор біохемічного інституту університету Тексас. Він назвав цей винахід революційним, бо самою дістою можна буде лікувати умові недуги. Він сказав також, що вже тепер вітамінами лікують налогових алькоголіків. Ще одно революційне відкриття проголосили на з'їзді хеміків, а саме „архітектуральну будову кількох протеїнів", тобто головної матерії, з якої складається людське тіло. Студії над цим переводили хеміки з Каліфорнійського Технологічного Інституту впродовж 14 років. Ці студії вивели науковців на слід таємниці життя, бо протеїн це головна складова частина протоплазми, в якій відбуваються таємничі процеси життя. Багато тисячів протеїнів находяться в людському організмі, і кожний з них має специфічне завдання, при будові тіла.

ПОНАД 33 МІЛЬЙОНИ УЧНІВ У НОВОМУ ШКІЛЬНОМУ РОЦІ

Вашингтон. — Початок шкільного року, який починається після Дня Праці, має дати рекордове число учнів, згідно з цифрами Виховного Бюра Злучених Держав. У деяких містах і околицях наука почалася вже минулого вівтірка, а в деяких, як напр. у Ню Йорку, вона починається щойно наступного понеділка. Одначе вже тепер можна ствердити, що загальне число учнів у прилюдних школах в теперішньому році досягне цифри 33,121,000, а це рекордове число, яке перевищує на 400,000 кількість учнів попереднього року. Федеральний адміністратор безпеки, Оскар Ювінґ, твердить, що найбільший зріст учнів викажуть публичні публичні початкові школи, в яких має бути 24,468,000 учнів. Зате в університетах і каледжах передбачається зменшення числа студентів на 275,000 з уваги на призов молоді до війська. 1951-52 шкільного року в прилюдних школах передбачається брак учительських сил. Федеральний комісар виховання, Ирл МекҐрет твердить, що потрібно буде 99,000 нових учителів на місце уступаючих в новому шкільному році, а крім того збільшена кількість дітвори вимагатиме 21,6000 свіжих учительських сил. На загальну кількість 120,600 нових учительських сил, 87,000 потребуватимуть початкові школи, а 33,000 — середні школи („гайскул").

В АМЕРИЦІ

● **Дістає безплатно щодня порцію морозива** сьомирічний Чарлз Ґібсон у Ст. Луїс упродовж місяця за те, що найшов $250 (які згубив візник підприємства) і повернув їх власникові. За дві неділі він з'їв два галони цих ласощів і зискав на вазі півтора фунта.

● **Член Верховного Суду**, Вилйем О. Доґлес, висловив думку, щоб Америка визнала комуністичний уряд Китаю правним урядом цієї країни. На його думку це вбило б клин між Кремлем і Пекіном. У Конґресі появилися голоси, щоб суддя зрікся свого становища. Йому закидають, що це змагання до визнання всіх комуністичних режимів у Европі.

● **Ева Перон**, жінка президента Арґентини, не прийняла кандидатури на становище віцепрезидента при найближчих виборах, на яких її чоловік стає до перевибору на президента. Еві приписують рух за поставлення її кандидатури на віцепрезидента і тому її зречення викликало здивування.

● **„Голос Америки" іде до Японії.** Щоденну програму з запевненням американської приязни для Японії надають з Ню Йорку по-англійськи й по-японськи.

● **За виключення совєтських кореспондентів з конґресових ґалерій** почав рух голова Американського Товариства Газет, Александер Ф. Джовнс. Він зажадав також, щоб кореспондентів совєтської пресової аґенції ТАСС відіслати до Росії.

„ПРИЯТЕЛЬСЬКІ ВОРОГИ" НА КОНФЕРЕНЦІЇ В САН ФРАНСІСКО. Архивороги впродовж довгих років: филипінський міністер закордоних справ Карльос Ромульо і японський премієр Шиґеру Йошида (зліва) зустрілись вперше як приятелі на мировій конференції в Сан Франсіско та відбули дружню розмову про майбутню спільноту долі обох країн. Ромульо опісля заявив кореспондентам: „Я привітав премієра Йошиду не в дусі забуття того, що було, але з бажанням, щоб минуле не повторилося".

СПРАВА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ НА КОНВЕНЦІЇ ЛІҐИ МОЛОДІ

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ МІШІҐЕН ВИЯВЛЯЄ СИМПАТІЇ З УКРАЇНСЬКИМ ВИЗВОЛЬНИМ РУХОМ; ВИСТУП ПОСАДНИКА ДІТРОЙТУ; КОНВЕНЦІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПІДДЕРЖКИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ. В. ПОЛЕВЧАК — НОВИЙ ГОЛОВА ЛІҐИ.

Дітройт. — Справа визволення України, американської допомоги українським визвольним змаганням та активної участи молоді в цій допомозі, була одним з головних тем нарад і рішень 14-тої конвенції Ліґи Української Молоді Північної Америки, що відбулася в днях 1, 2, і 3-го вересня в готелю Статлер в Дітройті. Цю провідну ідею конвенції підкреслили своїми виступами губернатор стейту Мішіґен Г. Меннен Вільям та посадник міста Дітройту Алберт Кобо. Губернатор Вільям, промовляючи на офіціяльному конвенційному бенкеті, в якому взяло участь около 600 осіб, заявив, що „ми симпатизуємо та погоджуємося зі справедливістю українського незалежницького руху". Він в дальшому виявив свою поінформованість, що в цьому році українці в цілому світі згадують 25- річницю трагічної смерти „генерала українських збройних сил, які боролися за вдержання української самостійности після першої світової війни, ген. Симона Петлюри, що згинув з рук большевицького аґента в Парижі". Конвенцію вітав на цьому бенкеті теж посадник гостинного міста Дітройту, Алберт Кобо, якому Конвенційний Комітет передав — „уродиновий торт" з 250 свічками з нагоди 250-річчя Дітройту. Мр. Кобо вважає, що „американсько-українська молодь найкраще знає жах неволі в країнах за залізною заслоною, зокрема в Україні". До промовців на бенкеті належала теж відома українська радна Дітройту, Маруся Бек. Приявні на бенкеті мали можність подивляти виставку прекрасної української ноші, влаштовану „тостмастером" бенкету, д-р Е. Вахном та його дружиною з Торонта.

(Закінчення на стор. 3.)

ТРИ АМЕРИКАНСЬКІ ДИВІЗІЇ В „ОБМЕЖЕНОМУ НАСТУПІ" В КОРЕЇ

Токіо. Тоді, коли ген. Ріджвей вперше офіціяльно потвердив повідомлення про наявність „кавказьких" і сателітських військ в Північній Кореї, командант аліянтських сухопутніх сил на фронті, ген. Ван Фліт, виявив, що три американські дивізії на центральному і східному секторах фронту вже від 18 днів є в „обмеженому наступі" проти ворога, дієві сили якого на тому фронті виносять понад 83,000 вояків. В аліянтській акції бере найбільш активну участь авіяція, що не тільки ґромить вороже запілля, але й допомагає сухопутнім військам у фронтовому наступі. За час цеї акції ворог втратив понад 10,500 вояків.

ПОЧАЛАСЯ ПІДГОТОВКА ВЕЛИКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МАНІФЕСТАЦІЇ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — З ініціятиви Українського Конґресового Комітету тут вже почалася підготовка великої української маніфестації, що матиме на меті звернути увагу американської публічної опінії та американських властей на збільшувану загрозу російського імперіялізму в його червоній і білій формах, піддержати заповіджений державним секретарем Ачесоном „новий реалізм" в американській закордонній політиці відносно Росії та зокрема звернути увагу на український визвольний рух, як один з головних факторів в західно-східній холодній війні. В справі цеї маніфестації, що має відбутися в неділю 21-го жовтня в Мангеттен Сентер та яка буде попереджена відповідним демонстративним походом по вулицях Ню Йорку, відбулися минулої п'ятниці скликані Об'єднаним Комітетом громадські наради представників 56 українських товариств і організацій з Ню Йорку та метрополітальної округи. Наради, що їх відкрив голова Об'єднаного Комітету адв. М. Гаврилко, проводив з рамени УККомітету його екзекутивний заст. голови Дмитро Галичин, з'ясовуючи такі цілі маніфестації: 1. Звернути увагу американського загалу та уряду на збільшувану загрозу російського імперіялізму, що дістав тепер нову піддержку білих російських еміґрантів, як це виразно проявилося в недавній конференції російських еміґраційних груп в Німеччині, у висліді якої створено нову біло-російську „Раду визволення народів Росії", що

(Закінчення на стор. 3.)

ПРЕЗИДЕНТ ТРУМАН ВІДКРИВ МИРОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ В САН ФРАНСІСКО

Пропонує Японії „обмежену участь в мирі"

Сан Франсіско, 5. вересня. — Президент Труман відкрив тут вчора ввечорі у величній залі місцевого Оперного Дому конференцію в справі мирового договору з Японією, пропонуючи тій переможеній країні „співучасть в мирі", хоча й обмежену, щонайменше на „деякий час". — Перша інавґураційна сесія конференції, в якій беруть участь представники 52 країн, почалася в год. 10:30 ввечорі і була майже в цілости заповнена виступом президента. Президент Труман закликав насамперед всіх делеґатів, щоб вони підходили до проблем миру з Японією без злости, ненависти і пересудів. Вітаючи Японію з її відбудовою та поваленням мілітаризму і поліційних метод правління, він пообіцяв їй дальшу допомогу у відбудові аж до повної суверенности, узалежнюючи її від повного зірвання з минулим імперіялізмом. „Злучені Держави — говорив президент Труман — не забули Перл Гарбор і Батаан, як теж багато з приявних тут інших народів мають подібні спогади, яких не можна, буде легко викреслити з пам'яти." Президент не скривав, що нова Японія не відразу зустрінеться тільки з приязню та довір'ям з боку інших народів. — Вона мусітиме продовжувати свої зусилля для здобуття тої приязні і довір'я теж в наступних роках. Заявляючи, що Японія матиме право до самооборони та що вона буде зобов'язана договором до участи в колективній безпеці на Пацифіку, президент додав, що нові японські оборонні сили мусять бути „з'єднані" з такими ж оборонними силами інших націй. В зближених до президента Трумана колах інтерпретується цю заяву так, що Японія, подібно як і Німеччина, не матиме права вдержувати свою збройну силу в такому стані, в якому вона моглаб знову стати загрозою для інших, що для своєї оборони вона матиме тільки сухопутню армію, тоді як її оборона з повітря і з моря залежатиме головно від фльоти і авіяції Злучених Держав. — Проте, президент Труман, — правдоподібно за порадою шефів злучених штабів, не входив в подробиці майбутньої оборонної ролі Японії. Він тільки заявив, що „оборона Японії не залежатиме тільки від японських сил", натомість буде „зв'язана" з іншими силами так, щоби „оборонний вклад Японії не становив агресивної загрози". Виступаючи раніше того самого дня на зібранні Демократичної партії, президент Труман закликав всіх американців, без огляду на їх партійну приналежність, до праці проти вибуху нової світової війни. „Це фантастичне, що може статися при вжитті нової зброї, яка тепер продукується в цій країні — не тільки тої, якої ми всі найбільше боїмося, але є ще й деяка інша зброя, фантастична в своїй дії" — заявив президент Труман, натякаючи, що Злучені Держави, крім атомової бомби, мають ще іншу зброю і ще страшнішу в своїй силі та в своїх наслідках.

ЗАПОВІДАЄТЬСЯ БУРХЛИВІСТЬ ДРУГОЇ СЕСІЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В САН ФРАНСІСКО

Сан Франсіско, 5. вересня. — Після вчорашньої інавґурації, сьогодні тут почнеться перша ділова сесія мирової конференції, що розглядатиме порядок нарад, та на якій готово прийти до найбільших суперечностей між аліянтами і совєтськими представниками. Проєкт порядку нарад поширено між делеґатами вже вчора і характер конференції підкреслив в своїй промові теж президент Труман, вітаючи делеґатів не на цій „мировій конференції", але виразно на „конференції для підписання мирового договору". В запропонованому порядку нарад виключається будь-які зміни або доповнення до приготованого вже проєкту договору, чого власне домагатимуться Совєти. Крім того, виступи поодиноких делеґатів зі заявами свого становища щодо договору обмежено до одної години часу. Президент Труман в своїй інавґураційній промові підкреслив такі головні пункти і цілі договору: 1. На Далекому Сході не може бути жадного проґресу, як довго Японія і її сусіди не будуть забезпечені проти всякої аґресії; 2. Підписанням мирового договору Японія рівночасно зобов'язується прийняти принципи Об'єднаних Націй для мирного поступування; 3. По можності якнайшвидше включення Японії в колективну оборонну систему є вітальне для безпеки на Пацифіку. На підставі численних коментарів можна ствердити наскрізь позитивний відгомін на твердження президента Труман з боку не-комуністичних делеґатів. — Президент Труман має в цьому зокрема солідарну піддержку всього американського народу.

ВЕЛИЧЕЗНІ ВОРОЖІ СИЛИ ГОТОВІ ДО НАСТУПУ В КОРЕЇ

АЛІЯНТСЬКЕ КОМАНДУВАННЯ ПОТВЕРДЖУЄ НАЯВНІСТЬ В КОРЕЇ САТЕЛІТСЬКИХ ВІЙСЬК

Токіо. — Ген. Метью Ріджвей, аліянтський головний командант на Далекому Сході, потвердив вчора офіціяльно попередні повідомлення, що большевики сконцентрували на фронті в Кореї та в його безпосередньому віддалені величезні сили, включно з „кавказькими", схіно-німецькими та іншими сателітськими відділами, приготовляючись правдоподібно до нового генерального наступу, як тільки будуть остаточно зірвані мирові переговори в Каесонґ. Крім величезних сухопутніх військ, що мали б складатися зі сорок дивізій в загальній кількості понад 500,000 вояків, червоні змобілізували в „протегованих базах" в Манджурії теж велику повітряну силу, в кількості щонайменше 1,000 літаків. Про перекидування на Далекий Схід „кавказьких" та інших сателітських відділів були повідомлення вже раніше. Тепер, використовуючи обмеження боїв під час переговорів в Каесонґ, червоні перекинули ці сили на фронт. Силу европейських сателітських військ обраховується на щонайменше 5,000, в тому переважно технічних спеціялістів. Вміжчасі, комуністи видвигнули проти аліянтів нові обвинувачення за „порушення" невтральної зони Каесонґу, ще тільки збільшуючи безвиглядність можливостей відновлення переговорів. Голова аліянтської делеґації на переговорах, адмірал Джой, що мав вчора вернутися назад до Кореї, рішив продовжити свій побут в Токіо, правдоподібно для дальших нарад з ген. Ріджвеєм.

ПЕРШЕ ДІЯННЯ ТЕЛЕВІЗІЇ НА ЦІЛІМ ПРОСТОРІ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ

Ню Йорк. — Перший раз в історії працювала телевізійна система від океану до океану на просторі Злучених Держав, передаючи промову президента Трумана з Будинку Опери в Сан Франсіско на конференції для підписання мирового договору з Японією в год. 10:30 вночі. Сцени в Будинку передані на схід при допомозі цілої низки веж для радіо-передач, через які „перескакували" картини повітрям з-поза Скельних Гір. Телевізійні сиґнали зосередилися опісля в Омага, у стейті Небраска, де досі перебуває головна станція телевізійної сітки на заході. Картини, передані до Ню Йорку на віддалі 3,000 миль, відзначилися повною ясністю і були подібні до місцевих передач. Перша така телевізія була зовсім вдала і без викривлень.

„ТВЕРДІ ЧАСИ" ДЛЯ АНГЛІЇ

Лондон. — Англійський канцлер скарбниці, Гюґ Гетскел, промовляючи на річному зібранні Трейд-Юнійного Конґресу до 900 делеґатів, які репрезентують понад 8,000,000 членів професійних спілок, заявив вчора, що немає жадного магічного соціялістичного лікарства на всі господарські труднощі Британії, та що „тверді часи", які переживає ця країна сьогодні, можуть бути ще твердші в майбутньому. Господарські труднощі Британії залежать від причин, що є поза контролею лейбуристського уряду — твердив Гетскел. Ці причини він добачує насамперед в міжнародному політичному напруженні та в необхідності оборонної підготовки вільного світу. Тому теж збільшилися і ще дальше збільшуватимуться кошта прожитку та зменшуватиметься життьовий стандарт. Гетскил промовляв безпосередньо перед своїм від'здом до Вашинґтону на наради зі секретарем скарбу Джаном Снайдером.

РАТИФІКАЦІЯ МИРОВОГО ДОГОВОРУ ЯПОНІЄЮ ЗАПЕВНЕНА

Токіо. В поінформованих японських урядових і парляментарних колах вже наперед заповідають, що обговорюваний тепер в Сан Франсіско мировий договір та плянований безпосередньо після того договір взаємної оборони між Японією і Злученими Державами мають запевнену ратифікацію в японському парляменті. Справа ратифікації буде передана парляментові негайно після повороту премієра Иошіди з конференції. Теж не передбачується, щоб перед ратифікацією були потрібні нові вибори, хиба що американсько-японський оборонний союз передбачував би озброєння Японії в більшій мірі, ніж це потрібно для її власної оборони, але таку можливість виключається. В політичних японських колах передбачується, що оба договори будуть ратифіковані великою більшістю голосів, хоча не обійдеться теж без опозиції, головно з боку відносно слабих лівих партій.

В СВІТІ

● **Премієр Франції Плевен і ген.** Де Ґоль, промовляючи в різних містах північної Франції, обидва закликали до відродження тієї єдности Франції, яку вона мала під час резистансу.

● **Тред-Юнії Британії** підтримають програму озброєння вироблену урядом Атлі, — заявили лідери Конґресу Тред-Юніонів. Програма передбачає видатки на озброєння в сумі 13,160,000,000 долярів.

● **850 голандських переселенців** ідуть на постійне поселення в Австралії і Новій Зеландії.

● **Перекидає війська з кордонів** Індокитаю на північ в напрямі Кореї комуністичний уряд Китаю.

● **5.000 японців** з червоними прапорами і комуністичними гаслами — пройшли 1. вересня по вулицях Токіо, протестуючи проти запроєктованого ЗДА мирового договору з Японією.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily exxcept Sundays, and holidays bv the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. I.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under,the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday'sissue (the Ukrainian Weakly, English language supplement):	
На рік	$ 3.00	One year	$ 3.00
На пів року	$ 2.00	Six months	$ 2.00

За кожну зміну дареси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

МИР З ЯПОНІЄЮ

У сам „День Праці" секретар стейту, Дін Ачесон, розпочав щоденні радіопередачі „Голосу Америки" до Японії заявою приязного відношення вільного світу до японського народу. Він підкреслив також, що за кілька днів Конференція у Сан Франсіско „дасть Японії мир злагоди, забезпеки і нагоди". Разом з Ачесоном промовляв ще Джан Фостер Доллес, головний архітект мирового договору з Японією, який заявив таке: „Мирова конференція, яка зараз почнеться, приведе японський і американський народи до порога нової ери, в якій вони працюватимуть спільно для загального добра, свого та інших".

Уже з тих заяв видно. з якими інтенціями приступають Злучені Держави до формального замирення з Японією. Кажемо „формального", бо в практиці ставлення американського народу до ворога, що розпочав війну зі Злученими Державами своїм підступно-ганебним нападом на Перл Гарбор (7 грудня 1941), являється унікатом у цілій людській історії щодо гуманности та політичного розсудку. В цьому, як відомо, відіграв велику ролю генерал Доґлес МекАртур і велика шкода, що він не є членом американської мирової делеґації й наочним свідком формального замирення з Японією, побудованого на тих благородних засадах, якими він кермувався в часі військової окупації.

Проте, не зважаючи на приязне ставлення Злучених Держав до Японії, за яке визначні представники японського народу вже нераз виявили Америці прилюдну подяку, мир з Японією—твердий. Мировий договір завертає Японію до її стану посідання в 1854 році й позбавляє її того домінуючого становища в Азії й на Тихому Океані, яке вона займала до її вступу в другу світову війну. Це тягне за собою болючі для Японії територіяльні втрати, головно з економічного боку. Японія не має сьогодні спромоги себе виживити. Це важлива і дуже складна проблема, яку треба демократичним потугам розв'язати, бо інакше японський нарід готов зійти на бездоріжжя, себто впасти через нужду жертвою комуністичної агресії. Тягар цієї розв'язки спаде на Злучені Держави і можна з певністю заповісти, що американський нарід не дасть японському народові загибати з причини голоду й нужди. Злучені Держави рішені вже давно перемінити недавнього свого ворога на приятеля. Нині вимагає цього вже сам інтерес Америки. Тому, якщо вільна Японія буде ставитись до Америки приязно, вона слабнути не буде, а тільки ставатиме щораз сильнішою в економічному, політичному, а навіть і військовому значенні.

Конференція в Сан Франсіско була б цілком певно коротка й успішна, але зайшла така несподіванка, яка внесе у наради багато дисонансів, а навіть пробуватиме саму конференцію розбити, або бодай її звести нанівець. Тою несподіванкою, як легко догадатись, стала участь Кремля у конференції.

Японія зарахована Кремлем уже давно у плян чергових совєтських аґресій. На те й почав він війну в Кореї, як це слушно зазначує ген. Меттю Б. Ріджвей, начальний командир аліянтських військ у Токіо, додаючи, що й совєтська гра з корейським перемир'ям у Каесонґ тісно злучена зі совєтськими намаганнями пошкодити мировій конференції в Сан Франсіско.

Проте мир з Япосією буде підписаний. Це буде скріпленням протисовєтського бльоку і Совєти це добре знають. Спинити цього процесу вони не в силі. А це—найважливіше.

В обороні країни і вільного світу

Уся увага країни і світу звернена на конференцію у Сан Франсіско, куди прибув президент Труман, щоб відкрити наради, які мають ввести Японію у вільний світ. У такий момент промовив президент до американськгоо народу з Сан Франсіско ще й в такій справі, яку можна б вважати „домашньою", себто в справі кампанії закупу щадничих бондів.

Уже сама ця обставина, що президент Труман вибрав час миру з Японією для свого слова в справі кампанії закупу щадничих бондів, вказує наглядно, що тут маємо до діла з проблемою не меншої ваги, як сама міжнародна конференція у Сан Франсіско. Бо ж і замирення з Японією не означатиме, що справа миру в світі покращала. Президент Труман перестеріг, що переговори в справі корейського перемир'я можуть кожної хвилини закінчитись новою війною в Кореї, та що Кремль може кожної хвилини розпочати якусь нову агресію, в Азії, чи в Европі. Значить, зброїтись треба далі й то не тільки Злученим Державам, але й цілому вільному світові. Військова сила демократій це ще далі єдиний арґумент, з яким рахуються Совєти і який спиняє їхній агресивний розмах, а тим самим і вибух нової світової війни.

Не будемо спинятись довше над іншими важливими причинами, чому треба усім нам якнайсильніше підтримати акцію продажу щадничих бондів. На ту тему було вже багато статтей в часі кампаній у справі воєнних позик. Інфляція сьогодні чи не найбільша американська внутрішня загроза, а Кремль якраз розраховує на фінансову та економічну катастрофу Злучених Держав та захитання чи цілковите заломання вартости американського доляра. Хоч усі ці речі відомі, проте можна сумніватись, чи широкий загал бере собі їх до голови і серця. Це й причина, чому президент Труман заговорив напередодні конференції в Сан Франсіско до американського народу в справі не менше важливій, себто в справі закупу щадничих бондів, потрібних навіть для оборони миру з Японією, який Совєти будуть цілком певно усіми засобами підривати, підтримуючи старий заколот у світі й творячи новий.

Добре склалось, що американське робітництво перше відгукнулось на заклик президента в справі закупу бондів для оборони країни і вільного світу. Видно, що воно вже добре знає, що це значило б для робітника в Америці, коли б так і Америка ввійшла в совєтську сферу впливів! За добрим початком робітництва піде цілком увесь американський патріотичний загал, серед якого американські українці займали досі в таких випадках завжди почесне місце. Ми певні, що не інакше буде й тепер.

Микола Чубатий

Шукають угодовців серед українських еміґрантів

Ясна постава американського уряду, що він не погодиться на нове поневолення неросійських народів та не думає за всяку ціну боронити цілости російської імперії, як по першій світовій війні, приневолили росіян змінити тактику супроти неросійських народів. — Давніше траплялися серед росіян тільки білі круки, що більше академічно ніж практично заявлялися за правом самоозначення для неросійських народів. Нині як на команду всі вони за право самоозначення народів. І старий Керенський, крізь якого голову ледве могла просунутися думка про якусь куцу культурну автономію для понад сорок мільйонового українського народу, і російські фашизуючі солідаристи і всяка інша реакція — нині всі однодушно за право самоозначення народів російської імперії.

При допомозі американських протекторів, часто традиційних „русофілів" твориться „Совєт Освобождения Народов России" дарма, що представники ні одного із неросійських народів російської імперії до того совєту не входять та не виказують охоти співпрацювати в підприємстві, в якого щирість вони не вірять.

Росіяни — еміґранти й без того раді, бо до їх кишень плинуть потоком американські доляри за два нічого не значучі слова „самоозначення народів" — які в російській ономастиці все мають інше значення, ніж в інших мовах світу. Річ природна, що по російському розумінню слова „самоозначення", — неросійські народи не мають права взяти собі волю, але їм волю має дати учредительное собрание, яке зарядить плебісцит на території кожного народу, під наглядом Об'єднаних Націй, яких Україна є членом. Згоду на самоозначення можна дати в Ню Йорку та далеко ще до голосування та до правдивого самоозначення в Росії. Різні штучки найдуться на те, щоб народи Росії, як тепер за Сталіна, заявилися за Москвою.

Це, що неросійські народи вже самовизначилися, що за це своє святе право вони тридцять літ ведуть боротьбу, що — для прикладу — за своє святе право бути господарем на своїй землі український нарід заплатив біля 10 мільйонів жертв, це для Совета Освобождения Народов России нічого не вартне. Колись в майбутности плебісцит все скаже.

Нюйорський совєт російських еміґрантів морально та матеріяльно попирає „Американський Комітет для Висвободження Народів Росії", зложений з кількох американців та кількох натуралізованих американських громадян зі східної Европи. Є між ними правдиві ідеалісти, є американці поженені з росіянками, є й русофіли старої марки. Великі суми долярів, що їх вони мають до диспозиції, свідчать, що поза ними стоять якісь капіталістичні або другі американські організації заінтересовані в утриманню цілости російської імперії. Колись доперва історія відкриє хто стоїть за тим Совєтом, що хоче висвободжувати народи Росії, а вони про той совєт й чути не хотять.

Та американський „Комітет для Висвободження Народів Росії" це не одинока американська організація, що хоче годити вовка з вівцею; їх є більше. Нині мода на спеціялістів від справ совєтської тюрми народів. „Совет Освобождения Народов России" поки що має у своїй організації тільки частину еміґрації одного, пануючого, російського народу. Але й вони не паляться робити в Совєтах революцію, ані не пропаґують визвольної війни проти Кремля. Цей політичний аліянс бажає повалення комунізму безкровно, так, щоб імперія не затряслася у своїх основах. Російські еміґранти добре знають, що війна або внутрішня революція мусітиме довести до розпаду російської імперії, а вони того не хотять. Нехай там українці крівавляться серед своїх підземельних рухів, нехай американці ослаблюють Кремль та гинуть в Кореї; вони проти революції та проти війни з комуністичною світовою закалою.

Тепер йде пошукування кандидатів до того Совєту з поміж інших неросійських народів. Нам відомо, що американські протектори того російського Совєту старалися вже підходити до провідників різних українських еміґраційних груп в Европі та в Америці. Поки що ці старання зовсім лишилися без успіху і невідомо, щоб навіть одна неросійська організація, маюча громадське значення серед своїх однонаціоналів, погодилася співпрацювати над відбудовою тої по-сталінської „вільної Росії" з російським Совєтом еміґрантів, бо хто знає Росію, той не вірить в щирість заяв російських політиків, що вони за правдиве самоозначення неросійських народів.

Тому поміж неросіянами шукають угодовців, шукають їх теж поміж українцями, вдаряючи в найслабші місця українського збірного життя. Йде ставка на внутрішні різниці між східними і західними українцями, шукають за кандидатами на угодовців між молоддю, одним словом стараються змягшити моноліт українського табору поза Совєтами та найти кандидатів до Совета Освобождения Народов России.

Немає сумніву, що величезні суми, якими розпоряджають згадані організації, є в сил притягнути слабші характери до співпраці з росіянами на таких умовинах. Одначе ми віримо, що організоване українство поза Совєтами не піде на пусті слова росіян.

Немає сумніву, що українцям сильно залежить на створенню одного суцільного табору демократичного світу для повалення російського комунізму та панування Кремля над Україною, одначе шлях до того не веде дорогою, що була тридцять три роки тому, немов забуваючи всі здобутки українського народу за той час окуплені кров'ю мілійонів українців.

Росіяни — правдиві демократи — мусять з тим погодитися, що українська держава нині вже існує та не є музикою якоїсь мрячної майбутности, дарма, що Сталін наставляє ще нині там своїх сатрапів, так само як в Польщі, Чехії чи Угорщині.

Росіяни мусять зрозуміти, — що Україна є нині вже членом Об'єднаних Націй, на що теж Сталін недобровільно мусів погодитися; а за цю згоду Сталіна український нарід заплатив мілйонами жертв. Так само як на кріслі Росії, Польщі та других сателітів Кремля в Об'єднаних Націях треба тільки посадити людей з волі народу, таке саме мусить бути й на кріслі України в Об'єднаних Націях. Історична струя подій йде вперед а не назад.

Росіяни мусять погодитися з тим, що навіть сталінська конституція дає право Україні кожної хвилини вийти зі складу совєтської федерації. — Ту свою облудну постанову Сталін теж мусів вложити для заспокоєння неросійських народів, зокрема України, яка за це право вже дорого заплатила.

Коли росіяни справді хотять бути добрими сусідами України, то остає тільки вирівняти шляхом плебісциту погранічні спори тай жити добросусідськи — росіянам на півночі, — українцям на полудні східної Европи.

Коли таке саме зрозуміють західні та полудневі сусіди України, що історія об'єднала вже українські землі по засадам примітивної справедливости, тоді по упадку комунізму, може настати спокій та добросусідські відносини на полудневім сході Европи.

Коли російські еміґраційні лідери погодяться з фактом існування української держави

(Закінчення на стор. 3-тій)

ЇХ СТИЛЬ.

Є французька приказка: „Стиль — це людина". Форма, в яку одягає людина свої думки, показує її характер. Але це відноситься також і до окремих груп у людському суспільстві, до політичних партій і навіть до цілих народів. В країнах високої політичної культури, а це значить серед народів демократичних, в пресі і в відносинах між окремими особами і групами переважає стиль чемности. Навіть супроти своїх найтяжчих противників стараються уживати виразів „справедливих", себто таких, які читач чи слухач не міг би оцінювати, як образу і демагогію.

Іншого стилю додержується тоталізм — комуністичний чи фашистівський, однаково. Гітлер і Муссоліні в своїх промовах трактували своїх противників завсіди, як „каналій" або як дурнів, які заслуговують того, щоб їх викинути „на смітник історії". На людей наївних ця демагогія впливала, і події II. світової війни показують, як далеко до катастрофи могла довести народи фашистівська демагогія.

Стиль комуністичної преси був віддавна обчислений на запаморочення читачів неправдою і безоглядною лайкою. Цей стиль не змінився за 30 років комуністичного режиму на Сході Европи. Навпаки він став ще більш розхрістаний, неохайний і грубіянський. Візьміть кожне число комуністичної газети в кожній країні, і побачите, яка є подібність стилю московської „Правди" з Паризькою „Люманіте" або з італійською „Аванті". Але всі „рекорди" в цьому побиває безперечно орган Комінформу, що виходить у Букарешті під назвою — „За тривалий мир, за народну демократію".

Пишучи про Міжнародний соціялістичний конґрес, що відбувся недавно у Західній Німеччині, у Франкфурті, орган Комінформу уживає таких „соковитих" виразів: 'Інтернаціонал зрадників і помагачів паліїв війни", „Зустріч виварених аґентів Волстріту".

В самій статті читаємо:

„В пестрому, натовпі цієї новоспеченої організації зрадників і помічників поліїв війни, які стоять у найтіснішому зв'язку з генеральними штабами, шпигунською службою і з правлячими кліками капіталістичних країн, виступають: европейський проповідник американсько-англійського змагання в зброєнні і генеральний секретар Партії Праці Морґен Філліпс, американський начальник поліції у Франції Жюль Мок (Мок був донедавна військовим міністром Франції. — Ред.), американський надпровокатор у Західній Німеччині, Шумахер, криводушний зрадник італійської робітничої кляси Сараґат, і Спаак, який нажився на продажі заморським продуцентам атомових бомб видобутого рабською працею в Бельгійському Конґо урану.

Окрім того взяли участь у Франкфуртському ярмарку також „представники" країн Сходу Европи, себто праві соціялісти, що повтікали від гніву народу із народно-демократичних країн, іншими словами, розкриті і демасковані аґенти американської і британської розвідчої служби.

Розвезена балаканина про „демократичний соціялізм" була для учасників цього збіговища тільки маскуванням, за яким вони хотіли заховати дійсну ціль цього „Інтернаціоналу" — всебічну піддержку прискореної підготови нової імперіялістичної війни.

Спитаймо: Нащо треба було американсько - англійським підпалювачам війни саме тепер виводити на сцену цю ганебну комедію інтернаціонального „соціялістичного" конґресу? Досвід історії вчить, що крах Другого Інтернаціоналу мав ту причину, що многі партії, які до нього належали, розвинулися в партії війни, що вони вели політику розколу робітничої кляси, що їх політика була різко направлена проти інтересів трудящих. Безславна і ганебна судьба згнилого на живому тілі Другого Інтернаціоналу жде також новоспечений „Соціялістичний Інтернаціонал". Трудові маси всіх країн відвертаються від цього поліційного Інтернаціоналу з погордою.

Комуністичні і робітничі партії підсилять свою боротьбу проти правосоціялістичних лакеїв імперіялістичних аґресорів і будуть ще наполегливіше розкривати перед простими соіялістами зрадницьку політику їх бонз"...

Добре пишуть журналісти Комінформу в Букарешті! „По словам пізнаєш їх", — написано в Біблії. Це відноситься саме до „стилю" тих, що пишуть у Букарешті та в інших містах, підлеглих команді Москви.

К. П.

Іван Хмельницький.

В КРАЇНІ РАБСТВА І СМЕРТИ

1)

ЧАСТИНА ПЕРША.

Вулиця жахливої установи.

Квітучі каштани кидають скупу тінь на асфальтові пішоходи й суворі, модерні, сірі будинки.

На ганку стоїть озброєний вартовий у червоно-синьому кашкеті і червоніє писана золотом таблиця: **„Винницьке Обласне Управління НКВД".**

Ця найбільша і найстрашніша в області установа, сама займала цілу велику вулицю, що носила ім'я ката — колишнього керівника ЧК — ГПУ — Фелікса Дзержинського.

За останні роки дуже розбудувалася ця вулиця — немов гриби після кривавих дощів 1929-30, 1932-33 рр., виросли три величезні п'ятиповерхові залізобетонні будинки, розширено й розбудовано інші доми й надбудовано на них нові поверхи.

На цій вулиці колись була ЧК. Ми вінничани, добре пам'ятаємо її криваву роботу в 20-тих роках, коли щоночі розстрілювано сотні людей із зв'язаними дротом руками.

Коли я проходив цісю вулицею, завжди намагався швидше поминути її і не розглядати будинків, від яких віяло таємничим подихом смерти. І перехожі, які іноді зустрічалися на цій вулиці в день, мали переляканий вигляд, бліде обличчя і тримали руки на спині. За ними невідступно слідкувало двоє з руками в кишенях. То спроваджували чергову жертву.

Справжній рух починався на вулиці Дзержинського після 12-тої ночі. Тоді з тюрми, що знаходиться на протилежному кінці міста, мчали закриті авта без вікон т. зв. „Чорні Ворони", якими НКВД-исти возили арештованих на допит.

До ранку світився вогонь у вікнах страшної установи, а переходити вулицею було небезпечно...

Давно проминула громадянська війна, розстріляно мільйони царських чиновників, офіцерів, підприємців, купців, учених і священиків. Назовні видавалося все спокійно. Совєтська преса захлиналася від гістеричних кличів: „жити стало краще, — жити стало веселіше". Стахановці виконували і перевиконували норми. Чому ж так інтензивно працювали „Чорні Ворони"?

Від самого 1917 р. большевицький режим спирався в першу чергу на терорі.

Злочинній зграї московських комуністів - большевиків ніколи б не вдалося досягти панування і втримати владу, коли б вони не вживали своїх двох витворів: — брехливої і настирливої пропаґанди, завдяки якій їм вдалося спочатку привернути на свій бік частину робітничої та селянської маси, пообіцявши їм у власність фабрики та землю, і по друге — кривавого терору.

Сам Ленін давав настанови своїм головним катам, першим керівникам Ч. К. Дзєржинському і Менжинському. Він писав чимало красномовних висловів про застосування терору. Ось напр. в XXV-му томі його творів сказано: — „відмовитися від влади, відмовитися від терору — означає перетворитися в жалюгідного обивателя". Том XXVI: „Без терору не можна обійтися..." Том XXIII — „шкодувати і відмовитися від терору ми не повинні".

З одної з вищенаведених цитат („відмовитись від влади, відмовитися від терору") бачимо, що Ленін поставив знак рівности між „владою совєтів" і терором. І терор став справжнім і чи не єдиним символом совєтської влади.

Кого ж карали й карають сталінські сатрапи? Адже дореволюційне покоління до 30-тих роковин великої жовтневої революції вже вимерло саме, або було знищене. Адже „куркуля, як клясу" знищено й поза колхозами — немає селян. Адже у всіх проявах ентузіязму до режиму, зокрема в виборах бере участь 98% а то й 99%. Хто ж ті вороги „селянсько - робітничої" влади? Чому їх так багато й чому вони такі завзяті?

Чорчіль називає комунізм — знищенням людини. І це правда. Отже кожен, хто лишився людиною, хто ще не став безладним коліщатком сталінської машини — ворог її. Машина ця поставлена на опанування світу методами терору й брехні не терпить людей, що не живуть духово, що мають свою думку. Машина ця потребує безвольних автоматів, що будуть битися, захоплюватися, адмініструвати, голосувати — і ще там що робити на наказ червоного Кремля, щоб нести все далі й далі в опакуванні „демократії", „миру", „визволення народів і кляс" — страшну потвору відвічного московського імперіялізму.

Комунізм — це новий засіб в руках Москви для панування над світом. Колись це була оборона православія перед католицизмом — вона дала знищення Польщі. Потім це було несення християнства в Азію — воно дало Москві 1/6 частину земної кулі. Потім це було визволення християн з-під турецького панування — воно дало Москві опанування берегів Чорного моря і впливи на Балканах та Близькому Сході. Потім це було всеслав'янство, що уможливило боротьбу з австро-угорською монархією за доступ до Середземного моря і наближення до Суезу — цього передпокою в Індію.

Коли всі ці засоби були лише часткові, льокальні, то комунізм з гаслом світової революції дає змогу творити „п'яті колони" в цілому світі, прекрасно маскуючи їх „боротьбу за підвищення платні", „змаганням за демократичний устрій", „боротьбою проти фашизму і реакції", „за народний фронт" і т. д.

Це політична зброя, яка вже нераз в історії світових воєн показалось важнішою за сталь і мотор.

Проте ж війни самою політикою не виграється. Треба й армії, і наступу озброєних частин. Наступ на весь світ потребує колосальної бази. Хоч всі „союзні республіки" СССР — це „невід'ємні частини", то Москва добре знає, що вони за її панування битись не будуть. Не будуть битись за те, щоб українськими руками й вугіллям, пшеницею та цукром розбудовувалась сила Московщини. Щоб кавказькими руками і мармуром будувалось метро в Москві. Щоб на кістках поневолених народів росла „ґльорія Московіє". За те може битись тільки москаль — з переконанням, з завзятістю, з розумінням цілі. Він лише здібний на безконечні жертви в ім'я „соціялізму в одній країні" і „визволення трудящих", бо цим закріплюється його імперія. Він стає з тамбовського Ваньки — сатрапом величезних провінцій.

(Продовження буде).

Я. Шумелда

СУЧАСНА ІНФЛЯЦІЯ

(Її джерела та розміри інфляційної загрози в майбутньому)

VII.

Важко є подати зараз точніші розміри капіталовкладів в народне господарство ЗДА на бюджетовий рік 1951-52. Можна тут говорити про тенденції, які зарисовуються. І так, згідно із звідомленням Ради Економічних Дорадників Президента із січня ц. р., всі інвестиції в народне господарство в 1950 році (друга половина року входить вже в корейський конфлікт) виносили 25,100.000.000 долярів в цінах 1939 року. Був це найвищий відсоток капіталовкладів за останнє п'ятиріччя та він забрав 16,6% всіх дібр і послуг, які випродукували були в тому році.

Ще більший зріст капіталовкладів виявився весною та літом цього року. Президент Труман у своєму останньому піврічному економічному звіті подав Конгресові до відома, що всі інвестиції з „першій половині цього року досягли в річному відношенні рівня 62,-000.000.000 долярів", та що вони були на 15% вищі чим у другій половині 1950 р. Але ледве чи цей високий рівень капітальних робіт буде вдержаний в другій половині 1951 та в першій половині 1952 року. Зі всіх сторін піднімаються голоси, що треба ще більше натиснути та припинити те все капітальне будівництво, що випливає лише з бажання корпорації якось інвестувати свій гріш, та що не є першорядне для оборони.

Глибина воєнних приготовань і творення великих запасів стратегічних сировців вказує теж на те, що брак сировців, який так негативно відбився на цивільній продукції літом цього року, буде виявляти тенденцію продовжуватися далі. В бюджеті Федерального Банку в Шікаґо за липень цього року читаємо, що запаси стратегічних матеріялів як мідь, цинк, оливо, маґнезій, алюміній, залізо, кобальд і біля 60 інших досягли літом цього року лише 1/3 того, що зараз вимагають військові круги.

І вкінці — та сама широка та складна програма оборонних заходів, що так захмарила нашу картину, кидає на неї промінь ясного світла. Вона дає всі підстави на те, щоб сподіватися, що найбільша загроза для господарства ЗДА — недостача сировців — буде через відповідні заходи згодом усунена. Згідно з плянами Вашінгтон поємність доменних печей чорної металюрґії має осягнути під кінець 1952 року 120 мільйонів річно (зараз 107), продукція алюмінію під кінець 1953 року мала б подвоїтися в порівнанні до 1950 року, а виробництво електроенергії в той сам час мало б зрости на 50%.

Вимоги населення

Чого ж схоче від народного господарства населення?

Воно вимагатиме від суспільного продукту повного заспокоєння всіх своїх потреб. З уваги на „мирний стан", який по всій правдоподібності тріватиме далі, пересічний громадянин ЗДА не схоче зрезиґнувати зі свого високого життєвого стандарту. З тих самих причин і напередодні президентських виборів, коли піде кампанія між партіями за голоси, ледве чи Вашінгтон зможе зробити сильніший натиск та примусово обмежити сектор цивільного споживання. Відомо, що всі заходи в парі із сильним зростом всього виробництва обнизила в 1939 р. пересічний рівень споживання населення із суспільного продукту на більш чим 20% в порівнанні до довоєнних років.

Зараз є прямо неможливим подати якісь абсолютні дані про скількість чи вартість дібр і послуг, що їх зуживає людність ЗДА, в біжучому бюджетовому році. Таке обчислювання зустрічається з цілим рядом невідомих по стороні різних факторів, які складаються на висоту щорічного споживання населення із суспільного продукту. Перша невідома по стороні дальшої висоти виробництва індустрії. Творення великих запасів сировини для воєнних потреб і спад замовлень на виробництва зі сторони купців сильно захитали рівень індустріяльного виробництва. Коли цей стан, що виявився сильно літом цього року та відбився негативно на інших ділянках народного господарства, буде продовжуватися далі, можемо мати спад рівня реальних дібр і послуг в порівнанні з дотеперішніми осягами. Друга головна невідома — це нові податки і розклад їх тягару на поодинокі верстви населення, які заважуватимуть на тому, що і в якій скількості зможе закуповувати консумент, купець і продуцент. Інша таємниця по стороні зуживання суспільного доходу — це те, які будуть розміри заощаджування гроша зі сторони населення. Відомим є, що зріст ощадностей зі сторони всього суспільства зменшує, а спад збільшує відсоток щорічного споживання з маси суспільного продукту. Годі теж збагнути які реакції виявлятиме населення на різні політичні новини, що буде мати свої наслідки на баланс народного господарства.

Дещо світла на поставлену проблему може кинути дотеперішне взаємовідношення між видатками населення на свої потреби і суспільним продуктом. Від 1930 до 1940 року мешканці ЗДА споживали пересічно кожного року 75,9% свого суспільного продукту. В повоєнних роках цей відсоток був слідуючий: 1946 — 71,3, 1947 — 70,9, 1948 — 69,8, 1949 — 71,7 і в 1950 році 70,0. Середня аритметична для повоєнних років є отже 70,6. Коли порівняти її з пересічною для довоєнного періоду, то виходить, що завдяки сильній господарській розбудові в II-гій світовій війні, не дивлячись на постійний зріст людности ЗДА та його життєвого стандарту, населення стало споживати меншу частину зі свого щорічного суспільного продукту. Це дало змогу збільшити інвестиції та закупи дібр послуг Федеральними агенціями.

Середню аритметичну, яка виявляє пересічний рівень того, що зуживає населення ЗДА кожного року зі свого суспільного продукту, можемо приняти також для бюджетового року 1951-52. Вона у великій мірі збігається з вислідами тих підрахунків, які беруть до уваги різні можливі зміни у факторах, що на висоту цього зужиття складаються.

ЗАКЛИК ДО АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Український Нарід, поневолений тотально совєтською комуністичною диктатурою, не має можливості ані промовити до культурного, демократичного людства, ані заапелювати до його гуманних почувань, щоби свобідний світ допоміг йому визволитися з-під московсько-большевицької неволі.

Ми, Американські Українці, кров із крови та кість із кости сини цього поневоленого народу, є природніми його речниками у вільному демократичному світі. Зокрема в Америці, користаючи із її широких демократичних свобід, ми обов'язані промовити в першу чергу до американської прилюдної опінії, до її культурних та політичних чинників і представити їм це велике лихо, що спало на наш Старий Край і нарід від комуністичної диктатури.

Український Конґресовий Комітет Америки, керуючись такими мотивами, ухвалив закликати всі організовані українські громади в Америці до того, щоб вони в осени цього року влаштували

МАСОВІ ПРОТЕСТАЦІЙНІ МАНІФЕСТАЦІЇ

— проти московського комуністичного імперіялізму —
— проти совєтсько - комуністичних насильств —
— проти народовбивства, якого російські большевики допускаються на українському та інших поневолених народах —
— проти комуністичної п'ятої колони в Америці та її шкідничого діяння —
— за Свободу українського та всіх Москвою поневолених народів!

Такі протестаційні маніфестації, по-можности з походом вулицями міста, повинні відбуватись між 15. жовтня і 15. листопаду 1951 року. Організування таких протестаційних маніфестацій повинні взяти в свої руки філії-відділи УККА, а де таких нема — то об'єднані організації або створені для того громадські комітети. Орґанізатори маніфестацій на місцях мають подбати про присутність представників американського культурного й політичного світу та інших кол американського громадянства на протестаційних вічах після походів і про присутність представників американської преси.

Побрібні інструкції та інформації дістануть усі організатори, що зголосять маніфестації.

Український Конґресовий Комітет Америки кличе всіх українців і всі українські установи й організації, щоби в тій важній справі виступали солідарно та спільними силами брались негайно до підготови маніфестаційної акції в обороні українського народу та його прав до самостійного й незалежного державного життя.

Серпень 1951.

Український Конґресовий Комітет Америки

„А НА СТОРОЖІ ПОСТАВЛЮ СЛОВО..."

Кожний культурний нарід має велику літературу, і свою і переладену і в кожному місті і майже в кожному містечкові бібліотеки. По кількості і якості урядження бібліотек, ми можемо судити про культурний рівень цілої країни. І в нашій батьківщині заведя, як тільки складалися кращі умовини життя, почали розвиватися бібліотеки. Так було за княжих часів, за козацької доби, де бібліотеки розвивалися головно по манастирях. Але кожного разу з упадком нашого державного життя, і вони майже зникали. Та особлива важлива роль мусять відограти бібліотеки на еміграції, де книжка стає справді „єдиною зброєю" нашої боротьби за свою батьківщину.

Книжка висловлює перед цілим світом нашу українську духовість, книжка помагає нам самим глибше вивчати і зрозуміти нашу історію. Книжка з родиною, може виконати велику місію: рятувати від віднародовлення наше молоде покоління — наше майбутнє. Бо українська література своїми творами, поетичними і прозовими, навчить його знати, шанувати і любити свою горожу, свою природу, своїх великих людей.

Тяжко виховати любов до того, чого молодь не знає, або не бачила. І тут на поміч може прийти лише родина, рідне мистецтво і рідна література українських клясиків, яких через нашу безвідрадність мало ще знає світ. Українська молодь може пізнати лише з творів, писаних українською мовою. І це може дати лише українська бібліотека.

Значіння своєї рідної бібліотеки добре розуміють інші народи, які так само, як і ми опинилися на еміграції. І тому вони з такою повагою відносяться до своєї книжки і закладають в кожному свому осідку бібліотеки.

Такі бібліотеки мають в Ню Йорку німці, французи, італійці, чехи, поляки, москалі і інші народи. Часто приходиться чути запити американців і інших чужинців, чи існує в Ню Йорку українська бібліотека для загального користування і нераз буває відповідати, що ще ні.

Тому організація ОДВУ, постановила собі шляхетну мету: створити таку бібліотеку імени Головного Отамана Військ Української Народньої Республіки СИМОНА ПЕТЛЮРИ, щоби нею могли користатися усе українське громадянство. Для початку вже мається 1000 книжок. Звертається з проханням до всіх українців помогти нам заснувати в Ню Йорку таку бібліотеку.

Прохаємо жертвувати книжки — поезію, мистецьку прозу, наукові твори, мемуари, переклади з інших літератур, — які будуть розділені в різні відділи. Окремо буде створений відділ дитячої літератури для дітей старшого і молодшого віку. Хто не хоче розлучатись назавжди з улюбленою книжкою, хай лише позичить її до тимчасового користання, а згодом, ці книжки будуть йому повернені. Всіх, хто має змогу і добру волю піти нам нарустріч, прохаємо ласкаво написати листівку зі своєю адресою на ім'я інж. Євгена Новицького, 437 E. 12th St., New York 3, N. Y., Apt. 6. Тоді за книжками зайде скерований для цієї мети післанець. Віримо, що українське громадянство допоможе нам створити таке огнище на сторожі нашого рідного слова, нашої духовної зброї тут на еміграції.

Для вшанування Двадцять'п'ятої Річниці смерти Симона Петлюри, Голови Директорії і Головного Отамана Військ Української Народньої Республіки, хай нам пригадуються вічні його слова:

„Боротьба буде довга і вперта нехай вона бере нові і нові жертви, але Україна незалежна — хоче, чи не хоче того Европа — таки буде".

Гр. Я-чук

ШУКАЮТЬ УГОДОВЦІВ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ

(Закінчення на стор. 3)

та витягнуть з того факту логічні консеквенції, тоді напевно може наступити співпраця на протибольшевицькім фронті дружних народів українців та росіян кожного на території своєї рідної землі. А прийде час іти народам поневолених проти Кремлем спільним походом проти комунізму, ворога людства, тоді напевно сили протибольшевицького фронту будуть вдвоє скріплені, бо українські збройні сили будуть спиратися на свій рідний народ, що очікує визволення, а росіяни на свій російський народ по століттях політичної та соціяльної неволі бажає щасливого та свобідного життя на рідній російській землі. Хто знає сусідську доброзичливість українського народу, той напевне погодиться з нами, що український нарід буде радіти з волі свого північного сусіда.

На ці обставини ми американські українці обов'язані звернути увагу наших співгромадян неукраїнського походження. Зокрема ми вважаємо своїм обов'язком попередити американських ідеалістів, що однобічно інформовані росіянами набрали переконання, що український нарід позволить над собою експериментувати російським імперіялістам та для їх вподоби буде самозаючатися вдруге і втретє, негуючи свою тридцять трилітню, не все безуспішну боротьбу в обороні того права самовизначення, що його український нарід виконав уже ясно й понад всякий сумнів 1918 року та з'єдиненою волею всіх українських земель потвердив 22 січня 1919 року на площі Св. Софії в обличчі своїх предків минулих 900 літ. Легковаження того святого сентименту українського народу може вийти тільки на користь большевикам та на ослаблення протикомуністичного фронту західної демократії, якого інтегральною частиною український нарід все себе вважав та вважатиме.

ПІДГОТОВКА УКРАЇНСЬКОЇ МАНІФЕСТАЦІЇ В НЮ ЙОРКУ

(Закінчення зі стор. 1.)

має теж моральну і матеріяльну піддержку деяких американських кол; 2. Звернути увагу на небезпеку комуно-російської п'ятої колони в Америці; 3. Піддержати заяву державного секретаря Ачесона проти історичного російського імперіялізму; 4. Дати максимальну піддержку запропонованій конґресменом Керстеном в Конґресі резолюції відносно американської приязні та моральної і матеріяльної допомоги визвольним змаганням українського та інших поневолених Москвою народів; 5. Вже від тепер почати підготовку американської опінії до того, щоб поповнені Кремлем злочини народовбивства українського та інших поневолених народів не пройшли безкарно, іншими словами, почати підготовку нового міжнародного суду над злочинцями з Кремля та їх вислужниками; 6. Заманіфестувати духову єдність і солідарність американських українців з українським народом в його визвольній боротьбі проти російського імперіялізму в усіх його видах і формах.

Громадські наради одноголосно піддержали ініціятиву Конґресового Комітету та вибрали окремий Громадський Комітет, доручаючи йому підготовку і переведення маніфестації, що має започаткувати подібну акцію в усіх американсько-українських громадах. Головою Комітету, до якого входять всі представники організацій, вибрано Дмитра Галичина, його заступниками: адв. Гаврилка, проф. Божаківського і п. Рицаря з Ню Йорку, М. Леськова з Нюарку і М. Петришина з Джерзі Сити; секретарями — Яремчука і п-ню Демидчук; касієрами — Хоміцького і Кучму та контролерами — п-ню Пелешок, ред. Кедрина-Рудницького, проф. Савчука, д-ра Шахновича і п. Панькова. Рівночасно створено три комісії: орґаністійну, програмову і пропаґандивну, які мають зайнятися відповідними ділянками підготови та переведення маніфестації. Чергові наради дієвого Маніфестаційного Комітету відбудуться в найближчий четвер в год 8-мій ввечорі в домівці Демократичного Клюбу при 59 Ст. Маркс Плейс. Всі українські організації метрополітального округи Ню Йорку і Ню Джерзі, які не були заступлені на перших нарадах, повинні вислати своїх представників на дві другі збори. На перших нарадах, крім того, винесено рішення, щоби дати нагоду і можність теж групам інших поневолених Москвою націй, або їх представникам, виявити свою солідарність з українською боротьбою проти російського імперіялізму. Тому, що підготовка і переведення маніфестації вимагатиме великих коштів, зібрані на нараді представники висловили думку, що кожна українська організація метрополії повинна вгасигнувати на ту ціль відповідну суму, щонайменше 25-50 долярів і більше. Комітет сподівається, що до участи в поході по вулицях Ню Йорку, який включатиме кілька оркестр, відповідні транспаренти і „флоати" пощастить зорганізувати щонайменше 25,000 українців.

КОНВЕНЦІЯ МОЛОДІ

(Закінчення на стор. 3.)

Вияснення до виставки давала Ольга Дмитрів. Під час бенкету переведено дальшу збірку фондів на видання книжки „Українське Мистецтво" в англійській мові. В загальному зібрано на ту ціль на конвенції понад 1,200 долярів.

Окремо піддержку українським визвольним змаганням та українській боротьбі проти російського імперіялізму в усіх його формах виявила конвенція в своїх резолюціях, апелюючи до урядів Злучених Держав і Канади, щоб вони визнали рішальність тих змагань у теперішній східно-західній боротьбі та дали їм всю моральну і матеріяльну допомогу. В окремій резолюції заповідається збільшену піддержку молоді для акції Українського Конґресового Комітету Америки і Комітету Українців Канади.

Великою атракцією конвенції був музично-танцювальний фестиваль, в програму якого входили виступи: Української Капелі Бандуристів під проводом Володимира Божика та зі сольовими виступами М. Мінського і Е. Цюри, Чоловічого Хору зі Сиракюз, під дирекцією М. Яворівського, Українських Танцюристів з Ню Йорку, під проводом Володимира Бакада, Чоловічого Хору з Шікаґо, під диригентурою С. Поздняка; Міш. Хору з Дітройту під проводом Григорія Кистагого та зі сольовими виступами Наталки Носенко і М. Мінського; виступ танцюристів „Боян" при акомпаніяменті Р. Томяка, та імпозантний спільний виступ хорів з „Піснею про Америку", скомпонованою Гр. Китастим до слів О. Гай Головка та спеціяльно присвяченою американсько-українській молоді. Приявних на імпрезі — понад 2,000 осіб.

На пондідковій сесії конвенції виступав ще представник Українського Конґресового Комітету адв. Михайло Пізнак, говорючи про характер, працю і досягнення УКК та про участь в тій праці представників молодої американсько-української генерації. Промовцем на цій самій сесії був теж проф. Степан Мамчур. Роман Слободян головний касієр УНСоюзу, закликав молодь, щоб вона більше заінтересувалася виданнями УНСоюзу в англійській мові про Україну та її змагання до волі.

На закінчення конвенції вибрано нову Управу Ліґи, до якої увійшли: В. Полевчак (Елізабет, Н. Дж.), — голова; В. Мураль (Клівленд, Огайо), Анна Сидорак (Дітройт, Міш.) і В. Зінчишин (Торонто, Канада) — заступники голови; Р. Сепел (Дітройт, Міш.) — касієр; Юстина Федан (Арнолд, Па.) — секретарка та Йосип Гурський, Володимир Бакад, Данило Слободян, Михайло Задорецький і Євген Волошин — дорадники.

Під час конвенції Ліґи відбулись теж річні збори Т-ва Українських Професіоналістів, головою якого обрано адв. Михайла Пізнака з Ню Йорку.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● Музей-архів УВАН у ЗДА (Ню Йорк) дістав рідкі видання і рукописи як подарунок від Л. Везручка, П. Задорецького, І. Мацкова, Новаша, М. Сурмача. Мистецька куратура УВАН під проводом проф. Д. Горняткевича дістала для Музею-архіву від проф. С. Литвиненка багаті колекції фотографій мистецьких творів із львівських виставок, від В. Кедровського фотографії скульптур артиста Паращука. Музей провадить листування з Українською Вільною Громадою в Дітройті в справі малярських творів Володимира Винниченка.

● Група українських новоприбулих студентів передала ректорові університету ім. Лінкольна (Небраска) український прапор для вмішення його в т. зв. „світлиці слави" поруч інших національних груп, представники яких студіюють в університеті. Український прапор примішений на центральному місці, як прапор поневоленої нації.

● Спалили новоурядженну українську пластову оселю „Новий Сокіл" в селі Норт Калінс біля м. Вофало якісь підлітки з того ж таки села. Згоріло все майно і знаряддя оселі. Українське громадянство в Вофало почало збірку коштів на відбудову оселі.

НОВІ ІМІГРАНТИ

Українці, що приїхали старанням ЗУАДКомітту кораблем „Дженерал Букнер" до Ню Йорку, дня 5-го вересня:

Курдидик Ярослав; Зайферт Мирослав; Фокшанський Роман, Леокадія, Галина; Єременко Кирило, Олена; Кругитолова Амброз; Малишка Марія; Малушицький Олександер, Олександра, Павло; Мартиняк Степан, Марія, Теодор, Люба; Ничка Степан; Павлиньский Степан, Юлія-на; Попіна Мартин; Рущак Осип; Савчук Теодор, Марія, Михайло, Михайло, Марія; Скляр Григорій, Уляна; Скляр Іван; Стець Василь, Марія, Аріядна; Свістель Олена, Олена; Ткаченко Єфрем; Губар Гаврило.

Українці, які приїжджають старанням Злученого Українського Американського Допомогового Комітету кораблем „Дженерал Стюарт", що причалює до порту в Ню Йорку дня 7. вересня 1951 р.

Гаращенко Іван і Катерина; Харченко Ніл і Розалія з дітьми Димтром і Степаном Білащуками; Гречана Марія; Корзевич Іван, Марія, Анна і Марія; Ковальчук Зиновій; Мельник Микола й Анна; Паламар Тимко; Плахотна Олена; Платенецький Михайло, Марія, Ангелина і Марія; Промінський Станислав і Гедвіґа; Семкович Дмитро, Анна і Володимир; Верденюк Василь, Магдалина, Ілля; Вергун Петро, Війтик Гриць і Осип; Вітовський Дмитро.

• РОЗШУКИ •

КАТЕРИНА КУНАШ Avenida 3-a № 111, San Felipe Edo YARACUY, VENEZUELA, ПОШУКУЄ ІВАНА і РОЗАЛІЮ КУНАШІВ, що жили в Ню Йорку.

В дуже важній справі пошукую двоюрідну сестру МАРІЮ ЗАПЛОТИНСЬКУ ДЕМЧЕНКО зі села Скімера, пов. Перемишляни. Колись замешкала в Пулман, Ілл. на Dogley Ave. Маю листа з краю. Хто про неї знає, або вона сама, писати:

Mrs. PAWLINA MAKOHON,
93 West 43 St., Bayonne, N. J.

Пошукую сестру Марію ПАПА, дочку Василя, і її родину; Марію ПАПА, дочку Івана, обі зі с. Пісковичі, пов. Ярослав; виїхали до ЗДА перед першою світовою війною. Прізвища по мужові не знані. Хто знає про них прошу писати на адресу:

PETRO PAPA syn IWANA
248 Oneida St., Buffalo 6, N. Y.

Пошукую ВІКТОРА ГОРОЖИСЬКОГО. Прошу його самого, або хто про нього знає, написати на адр.:

ГРИГОРІЙ СТЕФАНСЬКИЙ,
1475 Wallace Ave.,
Los Angeles 26, California

ПЕРЕВІРЯЮТЬ АФЕРУ КИТАЙСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТИЧНОГО ГЕНЕРАЛА

Вашінгтон. — Дивачну історію про інтриґи й протиінтриґи серед китайських націоналістичних кіл перевіряють американські урядовці, які займаються справою китайського націоналістичного генерала з Формози — П. Т. Мов і його оточення. Він був головою штабу націоналістичних повітряних сил і був посланий до Вашінгтону для здобуття фондів на оборону Формози від китайських комуністів, одначе вживав грошей для своїх цілей. Мов боїться, що суд на Формозі може засудити його до страти і тому просає американський уряд залишити його в азилю на американському континенті. Адміністрація опинилась у важкому стані, бо мусить наперед збагнути, в чому винуватий ген. Мов.

УКРАЇНСЬКА МОВА в БРУКЛИН-КАЛЕДЖІ

Бруклин-Каледж оголошує прийом студентів на осінний курс української мови, що триватиме 8 тижнів і відбуватиметься щочетверга від 8 — 9год. 50 хв. вечора.

Всі, хто бажає вивчати українську мову, можуть уже тепер зареєструватися і внести 10 долярів за весь курс на таку адресу: Brooklyn College, Bedford Ave., Ave. H., Brooklyn 10, N. Y. Room 1150 Boylan Hall.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Збори Тов. „Єдність", від. 163, відбудуться в неділю, 9. вересня, в 1. год. пополудні, в домі горожан, 847 North Franklin St. Проситься всіх членів прийти на збори, бо маємо багато справ до полагодження. — Уряд.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Тов. Мир, від. 324, повідомляє, що місячні збори відбудуться 8. вересня в год. 8. ввечорі. Просимо явитись громадно і вирівняти членські вкладки. — А. Горохівський, предс.; Н. Бурак, кас.; І. Струк, секр.

ЮТІКА, Н. Й. — Бр. св. Петра й Павла, від. 58, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 8. вересня, точно в год. 6. ввечорі, в приміщенні церковної салі, 209 First St. В програмі дня: полагодження важних відділових справ та збірка членських вкладок. Присутність на зборах всіх членів обовязкова. Важачої вступити в ряди У. Н. Союзу можуть також прибути на збори. — В. Запаранюк, фін. секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Тов. „Дністер", від. 361, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 8. вересня, в год. 8. вечорі, в домівці Укр. Катол. Ветеранів, 33 Н. 7. вул. У програмі зборів звіт з діяльности, фінансовий звіт та опікунів хворих, справа 25-ліття ювілею, кореспонденція і біжучі справи. З уваги на те, що через малу кількість членів місячні збори в липні і серпні не відбулись, просимо членів прибути громадно. — М. Малетич, предс.; П. Кучма, фін. секр.; Н. Левкович, скарб.; В. Барагура, рек. секр.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 182, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 9. вересня, в год. 2-ій пополудні, в парафіяльній салі, 45-47 Говп Еве., Пасейк. Просимо членів прийти на збори, бо є важні справи до полагодження. Довгуючих членів просимо прийти і вирівняти свої залеглі вкладки, бо інакше будуть суспендовані. — М. Філь, предс.; Г. Яськів, секр.

ПЕТЕРСОН, Н. ДЖ. — Збори від. 64 відбудуться в суботу, 8. вересня, 7:30 ввечорі на Мейн Стр. у Виноградського. Проситься всіх членів на збори. — І. Бурний, секр.

ГЕМТРЕМК, МІШ. — Місячні збори від. 94, ім. М. Шашкевича, відбудуться в неділю, 9. вересня, в 1:30 попол., в Укр. Дем. Салі, 2376 Грейлін. Прийдіть конечно на збори і приведіть своїх знайомих до нашого Товариства і до У. Н. Союзу. — І. Чупка, рек. секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. У. Н. Союзу, від. 292, подає до відома своїм членам, що місячні збори відбудуться в неділю, 9. вересня, в год. 12:30 вполудне, в галі У. Н. Дому, 4655 Martin вул. На ці збори мають обовязково прибути всі члени, а особливо ті, що довгують, бо секретар не може ходити по хатах і колектувати вкладки. Хто не заплатить, може наразитися на неприємні наслідки. — Я. Форись, пр.; М. Гузиляк, кас.; П. Кізел, секр.

БРИДЖПОРТ, КОНН. — Тов Українська Січ, від. 59, повідомляє всіх членів, що збори відбудуться в суботу, 8. вересня, в У. Н. Домі, 517 Галлет вул., точно в год. 7:30 вечорі. Взиваємо все членство прибути на час, бо є важні справи до рішення. — М. Галькевич, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 367, відбудуться в неділю, 9. вересня, в церковній залі, в 1:30 пополудні. Просимо новоприєднаних членів явитися конечно на зборах. Хто з Вас знає, що Вас чекає? Приєднуйте членів до Союзу, щоб вони колись не каялись. — М. Сорохтей, предс.; М. Мельник, кас.; В. Попович, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. Запорозька Січ, від. 75, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться 9. вересня в У. Н. Домі, 4655 Мартин вул., в год. 1. пополудні. Звертається увагу тим членам, що з якоїсь причини не платять на час, щоб прийшли і заплатили свої залеглості. Рівнож просимо новоприбулих прийти та вписатись до своєї організації. — Г. Ясінський.

КЛІВЛЕНД, О. — Подається до відома членам Тов. ім. І. Франка, від. 334, що місячні збори відбудуться 9. вересня в У. Н. Домі в 1. год. пополудні. Проситься членів прийти на ці збори, бо є важні справи до рішення. — М. Задерецький, предс.; С. Морозович, фін. секр.; І. Жук, рек. секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Повідомляється членів від. 204, а зокрема цих, що залягають з вкладками по чотири, і два місяці, щоб негайно вирівняли свій довг, бо в противнім разі будуть суспендовані. По хатах не колектуємо вкладок, але збираємо їх кожної суботи і таксамо полагоджуємо всі відділові справи, починаючи від 7 до 9 ввечорі на галі 334 Іст 14. вулиця в Ню Йорку.

Починаючи від цего місяця це вересня, за нікого не будемо висилати вкладок до Союзу, а тимсамим, хто не заплатить, буде суспендований.

П. Марко, предс.; І. Крочак, кас.; В. Гасій, секр.

ПЕТРО МАКОГОН

заосмотрений Св. Тайнами, помер дня 13. серпня 1951 р., по довгій недузі на 62 році життя. Родився в Лагодові, повіт Перемишляни, Галичина. В Байон прожив 37 р. Родина Покійного дякує кревним, сусідам і знайомим за Служби Божі і Вінці. Щира подяка Секретарству Св. Софії за вінець і за їх труд. Братству Св. Арх. Михаїла, від. 213, У. Н. Союзові за скоре виплачення посмертної запомоги. Дякуємо теж о. д-р В. Клодницькому і проф. Пушкаренкові. Покійний Петро Макогон був тихої вдачі і діяльним громадянином. Ніколи не відмовлявся від жертв на народні цілі. Похорон відбувся з похоронного заведення Василя Когута до Прав. Церкви Св. Софії при 22 вулиці, а звідтам на цвинтар New York Bay в Jersey City, при великім здвизі родини і знайомих.

Покійного горем прибита жінка Павлина, дочка Ольга, зять і три внуки. — В. І. П.

В повнім глибокім смутку і болю повідомляємо, що в неділю дня 2. вересня 1951 р., помер у Филаделфії

о. МИХАЙЛО АРТЕМОВИЧ,

народжений в 1869 р., в Старій Солі, Самбірщина, Західна Україна. Довголітній Декан Чернівського Деканату і парох Махнова, до ЗДА прибув 30 грудня 1949 р., і душпастирював у Филаделфії.

Тіло Покійного буде виложене в середу 5. вересня, о год. 7-ій ввечір, а о год. 8-ій відправиться парастас. Похорони відбудуться під зарядом похоронного заведення Коцюбинського в четвер, 6 вересня 1951 р., о год. 8-ій рано з Катедри Непор. Зачаття Діви Марії при Френклин вул., відтак на цвинтар у Fox Chase.

Дружина Антонина, син д-р Теофіль з дружиною Марією, донька Елисавета з чоловіком Володимиром Порвеном і внуки Надія і Данило.

ТАРЗАН, ч. 2668. Несподіванка

SILENTLY TARZAN DROPPED FROM THE MIDDLE TERRACE TO PERCH ON A GREAT LIMB DIRECTLY ABOVE LETHA AND WOLF.

"LAST NIGHT ON THE BOAT," WOLF GROWLED, "YOU SLIPPED A NOTE UNDER THEIR DOOR. WHAT WAS IN THAT NOTE?"

"LET ME GO!" THE GIRL BLAZED. "YOU'RE HURTING ME!" WOLF LAUGHED. "SUPPOSE CHIRAM HEARS YOU'VE TURNED TRAITOR!"

WOLF WHIRLED ... ON THE ... STREAKING FOR THE ...

Мовчки зіскочив Тарзан із середньої тераси, щоб приміститися на великій галузі, що звисала над Летою і Вольфом.

„Останнього вечора на кораблі", гримів Вольф, „ти підкинула записку під їхні двері. Що було в тій записці?"

„Пусти мене!" крикнула дівчина. „Ти давиш мене!" Вольф засміявся. „А що буде, як Чірам узнає, що ти стала зрадницею!"

Вольф повернувся, почувши позад себе м'які кроки ніг. Він поклав свою руку на пістоль коло свого бедра.